XV-ik évfolyam. 10-ik szám. Kőszeg, 1895. március 10-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt — 8 korona, félévre 2 frt — 4 korona, negyedévre 1 frt — 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. — 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 40 fir. — Hirdetések nagysag szerint.

Társadalmi élet.

Az embereknek, ebben a mi kis határszéli városunkban, fogalmuk sincs az élet művészetéhez.

Nem is sejtik, hogy mulyetén hatalmas tényező a városi élet haladásában a kellemes, a kölcsönös jóindulatu társadalmi együttélés.

Pedig hát társaséletünk legtöbb alakja nemcsak városunk szük falai között tanulta meg a szó legszorosb értelmében vett műveltséget. Ismerik ők a művelt világ valamelyik emporiumát. Tanulmányozták a társadalom bel- és külületét. Tudják igen jól, hogy a sör és egyéb kulliuáris élvezeteken kivül leledzenek még mások, egyebek is, mik a szellemi élet lüktetésében az egyik ütért képezik.

És mégis!

Ha egy mikroskopiummal körülnézünk, ha nem futólag, de tüzetesen vizsgáljuk társaséletünk belületét: ama szomoru tapasztalatra kell, hogy jussunk: miszerint társadalmi életünk zománca már egy kissé kopott.

Mert hát az ugy van, hogy a törpék a nagyoktól várnak mindent. Azoktól, kik éltek a művelt világ centrumaiban és tapasztalataikat nem érvényesitik ott, hol azt érvényesiteni kellene.

Ámde vagyunk még elegen, kik nem utazgattunk Londonba, vagy Párisba, a művelt világ eme gócpontjaiba. Ezeknek rendelkezésükre állnak a jó és hasznos könyvek. Mert hisz ezek által is meglehet a világot ismerni.

De hát — kérdjük — ki olvas könyveket?

Van-e valaki, aki társaságban hallotta volna, hogy egy epochalis szellemü mű felett — mely másutt valóságos szellemi forradalmat idéz elő — csak egy gyenge kis eszmecsere is keletkezett volna?

Ilyetén szellemi elmaradottság mellett, természetes: hogy lakosságunk előtt a finomabb emberi élet igényei is inkognita terra.

És ez okból nem is képes a társaselet megvalósitásáért áldozatokat hozni.

Nem értünk anyagi áldozatokat. Nem. Hanem csak annyit, hogy az emberek képesek lennének egy kis önuralmat és önmérsékletet is gyakorolni maguk felett. Hogy képesek lennének lemondani ama autochtonicus életnézetről, mely e mondatban koncentrálódik: csak azon ember iránt kell szivélyesnek, barátságosnak, jónak lenni, akivel pajtáskodunk, a ki sógorunk, kománk, vagy akihez valami érdek köt.

Egy szóval: hogy mi, kaputos emberek, kik az intelligens predikátumot szeretjük nevünk elé tenni, mi lateinerek a társaseletből is vegyük ki a magunk részét.

Idegen ember nem hiszi el, hogy a legtöbb szük korlátu társadalmi életre szoritott városban mennyire hiányzik a jó és művelt emberekhez illő életmód.

Az ilyetén város — authoetán voltánál fogva — nem érezheti a finomabb társadalmi élet adta gyönyöröket.

Társadalmi élet nélkül pedig nincs közvélemény; mert hiányzik azon egészséges melegágy, melyben az egészséges irányban mozgó közvélemény keletkezhetik.

És ezek helyett felburjánoznak a klikkek, másnak becsületét nem kimélő besugók, ahol inferioricus emberek kezében van a vezérszerep.

Midőn aztán egy ilyen városnak valamely nagy, valamely nemes eszme kivétele végett egy erősen működő közvéleményre volna szüksége: akkor hiába keressük azt a közvéleményt, hiába keressük az egyetértést.

És igy ahelyett, hogy üdvöset teremtenénk: megalkotjuk a Babel tornyát a nem egyetértés mián.

Finálója a dolognak: lehangoltság, elkeseredettség, közöny és annak gyászos tudata, hogy összefont karral nézzük városunk stagnatióját.

Teremtsetek társadalmi életet, melynek minden csepp vére pezseg, melynek minden egyes lüktetése életről, a szellemi, a művelt, a szó legigazibb értelmében vett társadalmi életről tesz eklatáns, fenomenális tanubizonyságot.

—y—n.

Városi közgyűlés.

Kőszeg szab. kir. város képviselő-testülete e hó 7-én délután 3 órakor közgyűlést tartott. Az ülés tárgyait a következő pontok képezték:

1. A városi házipénztár beterjeszti az 1894. évi városi számadást, valamint a városi alapok számadását.
2. Előterjesztés egy gyepmesteri telep berendezése iránt.
3. Küldöttségi jelentés a legtöbb adófizető városi képviselőkre nézve.
4. A megüresedett bemondói állásnak választás utján való betöltése.
5. Belügyminiszteri határozat *Unger* Ödön földbérlete ügyében.
6. A kath. iskolaszék előterjesztése a segédtanitói állomás rendszeresitése ügyében.
7. Közegészségügyi bizottság javaslata a temető kibővitésére nézve.
8. Bizottsági előterjesztés a pöczeanyagok légmentes elszállitására vonatkozó szabályrendelet megalkotása tárgyában.
9. Illetőségi bizottság javaslata szegénybb sorsu egyeneknek a városi pótadó összeirásából való kihagyása iránt.
10. *Zabka* Ferencz sörfőző-részvénytársasági elnök 300,000 drb. téglának leszállitott áron való kiszolgáltatását kéri.
11. Ugyanaz a sörgyár czeljára a *Klausen*-kőfejtőt kéri ingyenes törésre átengedni.

Rigmusok a hétről.

— E hát majd rimbe szedendő!
Szerkesztőm nékem szóla.
Nos, hát én rimbe szedem most
Es — szép hegedűszóba.

Mi történt Hétfőn? Nem tudom.
Ha csak nem uj majális;
Egyébként hónap eleje,
Telt meg tehát a láris.

A hó esett szörnyen, ugyon,
A „Mav" is hébe-hóba
(Csudálni való nincs ezen)
Elakadt a nagy hóba.

Fehér az ut, a szán csuszik
Itt lesz a tél im ujra.
Sapkát elő! A kalapot
A szél fünkről lefujja.

Hideg van . . . ej-haj nincs hideg
Ott fenn a „nagy" teremben
Hol karcsu lány szemed elé
Miként a villi lebben.

És hirdeti a bűbájos
Magyarszót im tenéked;
És hallszik ott még bűbájosb,
Még sokkal édesb ének.

Mert itt vannak: Kiket várál:
A szinésznők és — ászek;
Kik — hidd el — hogy te jól mulass
Megtenni mindent készek.

Egyéb doleg e héten most
Nem történt semmi . . semmi:
Kérem, tehát a (bálhásba),
Szinházba tessék menni.

Pistikus.

Tükördarabok.

Itt feküszenek előttem. Nem ám tükördarabok. Dehogy. Hanem a Tapolczán és Keszthelyen megjelenő ujságoknak vagy 10—12 példánya.

Aztán itt állnak előttem — már mint lelki szemeim előtt — ők.

Kik?

Hát azok az alakok, kikről a Tapolca és Keszthely ujságjai beszélnek.

Nekem van egy ameteur-fenykép-gépem. Ennek a gépnek kamera-obscurájába beleteszem én ezeket a lapokat, és . . pszt . . pszt . . egy . . kettő . . három . . ime kijönnek az én: tükördarabjaim. Vegyest nők — férfiakkal.

Ezeket a tükördarabokat én egyenkint bemutatom önöknek. Amelyeket ma nem tudok bemutatni, azokat bemutatom mához egy, vagy mához két — három hétre.

Az első tükör darab hátfelén e név leledzik:

B. Szikora Anna.

Nem talmi. Nem. Echt.

A tükördarab tisztán — sine macula — mutatja. Azt gondoltuk, csehgyémánt. Pedig hát — tiszta ametyst. A „Vasvármegye" azt irta róla, hogy: „oh boldog Kőszeg, ki B. Szikora Annát birhatod".

Hát az én tükördarabom mást mond. Azt mondja, hogy B. Szikora Anna — a vidéki deszkák igazi heroinája. Szeme öt — szája gyilkol. Elébbit nézd: e az utóbbit nem látod. Tele van élettel, tele van halállal. A deszkák lámpái homályosan mutatják. De az „imago naturae" frappans.

Szobor, melynek érzed pulzusát a hangban, a mimikában, a szemekben. Játéka tiszta, mesterkéletlen. Amit mond: érezzük: S amit nem mond: azt is érezzük. Elragad ott, ahol közönyös vagy. Közönyössé tesz ott, ahol extasisba akarsz jönni.

Produkál Bátki Teresitől kezdve Vasgyáros Clairjéig mindent. Vagy tán mondhatnók: „Czigány" Rózsijától — „Othello" Desdemona-jáig.

A harmadik tükördarabon, mit a kamera obscura kivet, eme név olvasható:

Munkácsy Teréz.

Jobban szeretném, ha Terus volna a neve. Mert hát „Teréz"-ről eszembe jut „Arany ember" Terézája. Pedig Munkácsy Teréz nem az.

Au contraire.

Kanári madár. Igazán csak szárnyai hiányoznak. Nevetve mosolyog. Mosolyogva nevet. A 3-ik c-t nem hozza ki. Eh! Minek? Küry Klára is ugy tesz, mint Munkácsy Teréz. Vagy hát Munkácsy Teréz is ugy tesz, mint Küry Klára: segit magán — szemeivel. Ezek a szemek viszik a „tercet." Aztán ebből a duettből születik a nóta.

Nóta, mely fülbemászó. Nóta, melynek vibráló hangjai belemarkolnak két kézzel abba a husdarabba, melyet szivnek csúfolnak. Nóta, melynek csevegése dajkád altató dunájára emlékeztet. Nóta, mely szivből jő, szivhez szól. Nóta, melynek bűvös-bájos accordja i elfeledtetik veled adósságodat és — — adósságot csináltatnak veled.

Kis tükördarabom, aranyos tükördarabom mondasz még valamit?

— Mondok. Igenis mondok. És hangosan mondom. Igenis hangosan: ez a tükördarab eleven, játszi, pajkos és — — csókolni való. Játszsza a Finum Rózsi meg az Angol asszony leánya közé eső szerepeket . . .

A második tükördarabra stenografice van irva a név:

Völgyi Ilonka.

Arany ember Noemija. Ennivaló jószág. Naiv ott is, hol nem kőne. Gyermeteg a nevetése, naiv a beszéde, játszi a mozdulata.

12. *Miletics* Márton alsó-erdei őr lakása udvarán egy kút ásatását kérelmezi.

13. Hámor és Tó községek a városi erdőből vezető út- és hídnak helyreállításához pénzbeli hozzájárulást kérnek.

14. Györgyfalvai Lujza segélyt kér.

15. A csik-somlyói főgimnázium igazgatóságának kérelme szegénysorsu tanulók felsegélyezése iránt.

Utólagosan beérkezett és a közgyülés által tárgyalásra kitüzetett még:

A gyempénztár mult évi számadása. — Gazdasági választmány előterjesztése a mult évben termelt fa árának leszállitása iránt. — *Schuppler* Henrik illetőséget kér. — *Zabka* Ferencz sörfőző-részvénytársasági elnök kőfejtésre kért engedélyt. — Kunhegyi szinigazgató fütőanyagért folyamodik.

A gyülést valamivel 3 óra után nyitotta meg *Tipka* Ferencz polgármester, s mikor ez a szokásos formalitásokon átesett, *Kőszegi* József szóbeli inditványt tesz arra nézve, hogy a város képviselő-testülete *Albrecht* főherczeg halála fölött fejezze ki részvétét *Frigyes* főherczegnél. A közgyülés részvétiratot fog intézni ő felsége a királyhoz, továbbá *Frigyes* és *Jenő* főherczegekhez. Nagyobb vita csak két pontnál, a legtöbb adófizető városi képviselők összeállitott névjegyzékénél és a sörfőző-részvénytársaság által fölvett téglaeladási ügynél támadt. A küldöttségi jelentést a virilistákra vonatkozólag nagy pro és kontra után ugyan tudomásul vették, de már a közgyülési teremben több szeméből ki lehetett olvasni a *fellebbezés*-et. A téglát a sörfőző-részvénytársaságnak 11 frtjával adják ezerét. A kért két kőfejtőt is átengedi a város. Nagy érdeklődéssel várták a gyülés teremben a kath. elemi fiuiskolánál alkalmazott *Szomor* Lajos segédtanitó részére kért rendes tanitói illetmény kiszolgáltatása ügyében felmerülő vitát. Ez azonban rendes mederben maradt, csak *Steierlein* Gábor felszólalása keltett csudálkozást, a ki a kath. iskolaügyet bolygatta kevés szerencsével és egyedül maradt a tanitói állomás rendszeresitésének megtagadásában. Tett észrevételeire *Major* János adott olyan választ, a melytől sokan kijózanodhattak.

Az apróbb tárgyak közül fölemlitjük *Schuppler* Henrik alreáliskolai parancsnoknak illetőségi ügyét, melyet készségesen megadnak, ha folyamodó magyar állampolgárrá lesz. Hámor és tó községeknek a városi erdőségekbe vezető ut és híd fentartására, illetőleg javitására 15 frtot szavaztak meg. A temető kibővitéséhez szükséges földeket kisajátitás utján akarja a város megszerezni. A gyepmesteri telepet a harangöntő mellett fogják berendezni s e czélra első sorban a felső téglakemencze eladásából befolyt 1200 frtot forditani. Az itt időző magyar szintársulat igazgatójának 3 köbméter tüzifát szavaztak meg. Megválasztották az eddigi helyettes bemondót, *Brader* Józsefet, rendes bemondónak.

HIREK.

— **Államsegély.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a helybeli iparos tanonczisk ola részére a folyó iskolai évre 300 frtnyi államsegélyt engedélyezett. Az államsegély kieszközlésében nagy része van *Halász* Ferencz kir. tanfelügyelőnek és városunk jegyzőjének, *Auguszt* Jánosnak.

— **Marczius hó.** Ki nem fogyunk a hóból. A várva várt mártziusi tavaszi enyhe fuvalat helyet ismét csak hóval köszöntött be. Vasárnaptól csütörtökig hullott, mint akár csak karácsony táján, annyira ellepte az utakat utczákat, hogy be kellet szüntetni minden közlekedést. Kőszeg-szombathelyi vasut kőszegről induló reggeli vonata szerdán csak 6 óra után hagyhatta el a pályaházat és nagy küzködéssel ért le Szombathelyre. Visszafelé már nem tudott megküzdeni a hófuvással. Negyed 11 órakor indult utnak visszafelé, de csak Lukácsházáig mehetett. Ott megállt és várta a segitséget a mely Szombathelyről két kiegészitő masina képében érkezett és negyed négyre bevonszolta a kőszegi állomásra. Nem is indult innen vonat, csak pénteken délben. A hó egyébként idebenn a városban is sok bosszuságot okozott az embereknek. Eltisztitásával senki sem törődött, tehát fölert bokáig; mikor pedi összegyömöszölve, nyergessé tette a gyalogjárókat, egymásután kaszabolta le az embereket, kik nem kevéssé áldották a gyönyörüséges szabad királyi városi rendet és tisztaságot.

— **A bortermelők szövetkezete** mult vasárnapon tartá évi közgyülését. Az elnöki jelentésből kitünik, hogy a tagok száma 381, kikhez az utolsó évnegyedben 31 tag csatlakozott. A mult év bevétele volt 637 frt 65 kr., a kiadás pedig 279 frt 92 kr. Az 1895. évre előirányoztatott 658 frt 40 kr. bevétel s miután a mult évi 357 frt 73 krnyi pénztári maradványból jóformán az egész idei kiadásokat fedezhető, 500 frt tiszta jövedelemre számitanak. A szövetkezett ennélfogva még azon esetben is, ha kebeléből a tagok nagyobb számmal kilépnének, fennállhat. 88 engedélylyel eddig 265 hektoliter bort mértek ki.

— **Nem volt tüz.** Mult vasárnap reggel az utczán járó-kelők szokatlan világosságot láttak az uj templom meletti házban és bizonyosra vették, hogy ott tüz keletkezett. Föllármázták tehát a tüzoltóságot, mely a helyszinére sietve csupán csak a szomszédos pékműhely kéményének a füstjét látta fölszállani, ellenben tüzet, mely oltásra várna, nem fedezhetett fel. A hajnali álmában megzavart háziur mindennek daczára köszönetet mond a szándékolt oltásért, meggyőződvén ezuttal, hogy a jövőben is egész nyugodtan alhatik.

— **Megkerült.** *Sághi* Mihály helybeli lakos, kiről a minap azt irtuk, hogy nyoma veszett, megkerült. A napokban jelentkezett a városházán, hol méltatlankodva jelentette ki, miszerint esze ágában sem volt megfagyni, a mint ezt róla egyik hitelezője állitotta, hanem csendes visszavonultságban Nemes-Csóban tartózkodott. No, csak hogy megjött s jó egészségben van!

— **Faárak leszállitása.** A város a mult évben termelt és eddig meg el nem adott tüzifa árát tetemesen leszállitotta.

— **Köszönetnyilvánitás.** A kőszegi takarékpénztár mint eddig sok éven át, ugy az idén is 40 frtnyi adományt juttatott a gymnásiumi deák-segélyző egyesületnek, a miért hálás köszönetét nyilvánitja Kőszeg, 1895. márczius 9. *az intézet igazgatója.*

— **Köszönet-nyilvánitás.** A kőszegi takarékpénztár által a helybeli szegényintézetnek adományozott 100 és a szegény iparosok segélyezésére szánt 20 frtnyi összegért hálás köszönetet mond: *Lauringer János.*

— **Hirdetmény.** Kőszeg sz. kir. város polgármestere közzé teszi, miszerint legkésőbb f. é. márczius végéig a házi kertekben, gyümölcsösökben, valamint az utak mentén lévő gyümölcsfák a kártékony hernyóktól s fészkeiktől megtisztandók, valamint a később mutatkozó hernyók s cserebogarak is megsemmisitendők. A városi rendőrség a város belterületében, a mező a hegyőrség a külterületeken fogja az ellenőrzést gyakorolni, s a mulasztókat a mezőrendőrségi törvény értelme szerint megbüntetés végett hozám bejelenteni. —

Kőszeg, 1895. évi február hó 27-én

Tipka Ferencz.
polgármester.

— **Undok tett.** Mult héten Fleck Károly edeházi lakos mulatott Ulreich Mátyás, Paar Mátyás és Koller János barátaival. A három jómadár sóval, paprikával, borral, meg több ilyetén dologgal, — csak czerjófüvel nem — telekeverte Fleck Károly borát. Ettől az elegyes italtól aztán a tökéletesen megbódult Fleck Károlylyal „jó" barátai tehettek azt, amit akartak. Tettek is. Levetkőztették, majd igy kivitték az utcára nagy megbotránkoztatására a járó-kelőknek. Fleck Károly most a három jómadár ellen feljelentést tett.

— **Felhivás.** Az 1896. évi országos kiállitás zene és szinművészeti előadója: dr. Vali Béla, a „Zene és Szinművészeti Lapok" szerkesztője, mint értesülünk közelebb városunkba szándékozik jönni a zene és művészeti ereklyék megtekintése végett. Nevezett szakférfi tisztelettel felkéri ezennel mindazon működevelőket, akik valamely zene avagy szinművészeti ereklye, és pedig régi hegedű, zongora, orgona, tárogató, hadi sipok kürtök, hangjegyiratok, levelek, naplók, szinlapok stb. effélék birtokában vannak, nemkülönben azokat, akik városunk egyes régi művészeti régiségek közül valamely emlektárgygyal avagy utbavezető adatról tudommással birnak, hogy azok felől nevére czimezve egy levelező lapon értesitsék (Budapest, Kerepesi-ut 81. szám alá) czimezve.

A hétről.

— Csevegés. —

Szerkesztőm kiadta az ukázt:

— E héten semmi „hirlik" — t. Pápá. Hanem a helyett tessék csevegni. Hanem igazán csevegni, tetszik tudni?

Ha a feleségem azt mondja: maradjak honn — oda se hederitek. Juszt is elmegyek. Hanem ha a szerkesztő ukázt ad: annak fejet kell hajtanom.

Nos, hát csevegjünk.

T. Ház!

Egyezzünk ki: mi önöknek csevegni fogunk. Igazi, jóisü, mesterkéletlen mosolyt fogunk varázsolni ajkaikra. És cserébe csak azt kérjük szeretettel: ne haragudjanak meg.

Áll az alku?

Nos, mondják önök: igen.

Bravo!

Apropo's! Erről az „igen" szócskáról jut eszembe valami. Olyan igénytelen szócska ez. Csak négy betüből áll. S mégis néhai jó Czuczor szótárában nincs az a szó, melyet annyiszor ejtenénk ki, mint az „igen"-t.

Példának szép okáért: Hétfőn este egy párbeszédet hallgattam ki:

— Nagysád, ugy-e bár, ön nem szereti férjét. Nos, mondja: igen!

— I—gen.

— Nagysád, ugy-e bár, szeret ön engem?

— Igen . . igen.

* * *

Igenis kérem szeretettel: úszunk a hóban. Nem ám térdig: nyakig. A „mány" is benn rekedt. Se ujságse levél. Miattunk a lipótvárosi bazilika is összedőlhetett. Hetvenhét esztendős öreg emberektől hallottam volt: hogy ilyetén télre nem emlékeznek. És a hó egyre esik. Bizony mondom: ha ez igy tart még egy hétig; megérjük, hogy az olvadáskor gondolákon fogunk a — szinházba járni.

* * *

Szinház! Ugy-e bár voltak önök szinházban? Hiszem, hogy nem fognak „nem"-mel felelni. Mert hát csűrés-csavarás nélkül mondva: rendezett, fegyelmezett társulattal állunk szemközt.

Fővárosi riporterkedésemből datálódik: A budai szinkörben Rakodczay társulata hirdette a zengzetes magyar szót a „Náni" hiveinek. Az egyik napilap szini referense azt irta róla, hogy Rakodczay társulata elegans.

Hát az volt. Szebb, jobb s jellemzőbb epitelhont keresve sem találhatott volna.

Nos hát, Kunhegyi Miklós társulata is megérdemli — bár miniatür kiadásban — e jelzőt:

„Elegans."

* * *

A „Három testőr" előadásán történt.

Előttem négy hölgy ült. Az egyik folytonosan magyarázgatott. Figyeltem. Hát megtudtam, hogy a négy közül csak egy tud magyarul. És ő kisérto kommentárral a másik háromnak a darab egyes jeleneteit.

Le a kalapot!

* * *

Egy érdekes levélke is járt a héten közkézen. Három kérdőjel, három felkiáltójel volt a tartalma. Találgatta ez is, meg az is. Hiába, nem akadtunk a kulcsra.

Valaki véletlenül megforditja.

Hát ott volt a kulcs e sorokban:

„Háromszor hazudik az, aki egyszer kiáltja hangosan: hogy nincs többé szerelmes kis lány."

* * *

Egyébként a „szerelem" is kezd már divatot változtatni. Szjha: tempora mutantur . . . Éppen ugy változik, mint a fodros váll. Ala: Stuart Mária, ma — Ala: Carnot özvegye — holnap — Sarah Bernad — holnapután.

Különben Sarah Bernád még a sült krumplit is megtudta etetni azokkal, kik az ő carrarai márvány fehérségü vállaiba szerelmesek valának.

No, mivelünk ezt nem teszik. (Hiszen megtennék, ha tudnák.) Hanem tesznek mást. Mit?

Megmondom: Ha észreveszi rajtad a mama, hogy szerelmes vagy, válladra üt gyengén, aztán igy rebeg:

— Tisztelt uram! Ön szereti lányomat. Ne tagadja. Nos hát elakarja-e venni, vagy sem? Igen- vagy nem?

Leider! Vége a platiói szerelemnek.

Mult századbeli novellisták könyveiben olvastam, hogy akkor titokban, édes, szép, és szent titokban tartotta a szőke, vagy barna szemü ez ő mélységes mély szerelmét. Akkor ez divat volt.

Most au contraira az a divat, hogy a szőkék meg a barnák ston-utfelen dobra ütik szivük mélységes titkait!

Oh te krinolinos szép idő: jöjjön vissza a te országod!

* * *

Benu vagyunk a bőjtben. Ezt arról tudom, mert feleségem agyon traktál ementhalival, croyval, meg paprikás turóval. Hát azt mondja: ez muszaj, Mások is igy, tesznek. Mások is viset predikálnak.

— És bort isznak.

Benn vagyunk a bőjtben, hallszanak a kukli prédikációk.

És én hallgatom csendesen. Egy szót sem szólok. Nem éu.

Pápá.

Igazi: mosolygós-aranyos.

Játszi, üde, pajkos, pajzán és — hű.

Beleéli magát az Igmándi kis pap szeretőjébe, ugy, mint a „Három testőr" Lizájába.

Ha kell megríkat, ha akarod, megkacagtat.

Homlokán meglátszik annak a bizonyos urfi csókjának a nyoma. Eklatans bizonyitéka ennek a nyilt jelenetekben való kihivás.

Én tudom, — tudom, mert hiszem, — hogy az én tükördarabom eme képe nemcsak a bálház szűk deszkáin, de még másutt is megfogja rikatni, vagy mosolyogtatni a művészetért, a szép, a jó, a nemesért lelkesülőket.

Hiszen csevegése olyatén, mint a harmat csókja. Üde, mint a májusi reggel s édes, mint az édes mama csókja.

(Ha hátam mögött nem állna hosszu slav-rokkban a feleségem, — hát — — — hát — — no, hát akkor pont.)

Azaz dehogy is pont.

Inkább — gondolatjel.

Mit gondolsz kis-tükördarabom? miben motoszkál a fejed ujra?

— Eh! bah! Semmiben. Csak azt akarom még mondani, hogy az én naivám, amilyen naiv, olyan szerény és au contraire. Aztán meg azt is, hogy amint „kedvenc" volt másutt, az lesz itt is. Mert az a bizonyos signum, mely a művésznőt a kontártól megkülönböztéti — ott ragyog tisztán homlokán . . szemeiben . . ajkán. Többet nem beszélek. Inkább helyet engedek a negyedik tükördarabnak, melyre eme név iródott:

Szabó Mara.

Egyébként Mariska. Hanem azért pompásan áll rajt a bársony-bluz és bársony nadrág is. Mert hát játsza Bicur Gazsit is, meg az „Árendászsidó" feleségét is. Épp ugy, mint a „Lili" Renéjét, avagy a „A két árva" gascognei Rolandját, vagy „A madarász" Szaniszlóját. Elegans ott ugy, mint itt. A lámpalázon tul esett; taxativ: nem lelledzik lázban. Megjelenése — hogy ugy mondjuk — kacsos. Játéka: velős, mint minden szögletességtől.

Az ötödik tükördarab egyik sarka o nevet tükrözi vissza:

(Nincs több hely. A jövő számban. Szedőgyerek.)

Pistikus.

Szinház.

Az első néhány előadás után konstatálhatjuk, hogy közönségünk bizalommal van Kunhegyi társulata iránt. Kiérdemelte már eddig is a bizalmat és pártfogást — nem csak azért, mert rendkivüli gonddal áilitja össze a műsort a közönség izlése szerint, hanem ugy a rendezés, mint a darabok előadásánál is minden tekintetben a preczisitás után törekszik.

A közönség ugylátszik szivesen látogat el a szinházba, érdekkel kiséri az egyes darabok lefolyását s ha most már szenved is bizonyos hiányosságokban a társulat, mely befolyásolja esetleg az előadások sikerét, nem fogunk róla bővebben szólani; de még azzal az egy igazán szives jó tanácscsal szolgálunk, hogy a tagok — tanulják meg egy kissé jobban szerepeiket. Annak a jó sugónak olyan szép, csengő hangja van, — egészen el vagyunk ragadtatva. Valóban pompásan játsza szerepét. És mégis. A közönség nem a sugó

kedvéért megy a szinházba. Ezt biztos kutforrásból tudom.

Most beszámolunk az egyes előadásokról.

Megnyitó előadásul a népszinház repertoar darabja a *Lili* ment, közepes számu közönség előtt. Megelőzte ezt egy allegoricus kép, mely arra vall, hogy *Kunhegyi* Miklós nemcsak szinigazgató, hanem poeta is. Hangzatos jambusokban beszélteti Thalia papnőjét, s a közönyt. Szép volt B. *Szikora* Anna (Thalia papnője), jól festették a többi allegorikus alakok is.

Utána a „Lili" operette szép zenéjében gyönyörködött a közönség. *Munkácsy* Teréz (Amelie) kettős szerepét sikerrel oldotta meg. Karóltve működött vele *Szitai* (Pleinchard). Mindkettő énekét különösen a „Trombita"-dalt — megtapsolta a közönség. Kunhegyi (Battlier báró) Völgyi (Saint Hyppotaise) Szabó Mariska (René) hiven s kielégitőleg oldották meg szerepüket. Fokepp *Völgyi* alakitása nem hagyott maga után kivánni valót. Az egész előadás harmonikus, kerekded volt. (Csak egy nem volt jó, a — zongora.)

Vasárnap: *Az asszony verve jó*, Lukácsi Sándornak népszinművét játszották, kevés nézőközönség előtt. (Ezuttal vettük észre először, hogy a társulat tagjai majdnem kivétel nélkül az objektiv irány hivei!?)

A darabhoz Lányi Géza igen szép dalokat irt s *Szitai* László, baritonjával, jó sikerrel vitte keresztül szerepét. *Munkácsi* Teréz, (Zsófi) hangján észrevehető még, hogy az utóbbi időben betegeskedett. Hangja még nem volt biztos, de annál jobban játszotta szerepét.

Kedden: Herczeg Ferencz mulattató bohózatát *A három testőr*-t adták. A közönség, mely ezuttal majdnem egészen megtöltötte a nézőtér, pompásan mulatott a kaczagtató jelenetek frappáns hatása alatt. A ki Herczeg Ferencznek eddig megjelent műveit olvasta, az a Három testőr-ben előforduló alakokban ismerősöket talál; az egész bohózatban alig van egy originális alak a mégis kedvezően fogadták a fővárosban epúgy, miut a vidéken.

A darab meséje röviden ez: Pollacsek borkereskedőnél a czég egyik alkalmazottjának jubileumát ünneplik. *Rátky* a *Vihar* szerkesztője, a ki véletlenül megpillantotta Rózát, régi imádottját, kitől a fátum a legérdekesebbnek igérkező szituáció előtt szakitotta el, szinten megjelenik, *Floris* báró, képviselő társaságában az ünnepelyen a cég pincéjében azzal a szándékkal, hogy Rózával, — ki időközben Pollacsek neje lett — tovább énekelje, ha lehet, a szerelmi kettőst. Utjában találja azonban Hortovay-t, a ki Rózának voszedelmesen udvarol s félelmes párbajhős hirében áll.

Félre szóllitja Pollacseket, a házi gazdát, a ki nem meri kiutasitani házából a félelmes embert és megkérdi tőle, hogy szereti-e azt a nagy bottal ágáló férfiut?

— Ki nem állhatom! — feleli Pollacsek.

— Akkor beleegyezik abba, hogy eltávolitsam? — kérdezi Rátki.

— Mindenesetre, de mennyire! Utálom ezt az embert Hanem csak tapintatosan . . .

Rátky erre (magára maradván a félelmetes férfiuval) kitünő humorral igy szól a feszesen pompázó Hortovayhoz:

— Uram, Pollacsek ur fölhatalmazott, hogy önt innen tapintatosan távolitsam el.

Hortovay felszisszen. Ez vért kiván, ez sértés, ezért Pollacsek meg fog verekedni.

Pollacsek elképped, kijelenti, hogy ő nem verekszik, mert párbajképtelen. Be is bizonyitja. Ifju korában „borban" utazván, Odesszában a czár három testőrjével volt affairje. Az egyik meghuzigálta a fülét, a másik megtánczoltatta, a harmadik átugráltatta a lovagló korbácsán, mint egy pudlit és ő — mosolyogva engedelmeskedett.

Rátky és Flóris báró beismerik, hogy ily körülmények között csakugyan szörnyen párbajképtelen ember. Rátkynak a *Vihar* szerkesztőjének azonban támad egy jó gondolata. Kiirja az ujságjába a következő sportujdonságot:

Érdekes sportfogadás dőlt el ma egy társaság előtt, mely sportférfiakból és hirlapirókból állott. Pollacsek J. József bornagykereskedő fogadott a sportvilág egyik előkelő tagjával, hogy száz feldobott négykrajczáros pénzdarab közül 80-at lelő. Pollacsek a fogadást fényesen megnyerte, a mennyiben a feldobott száz négykrajczáros közül 99-et lelőtt. Ezzel kapcsolatban érdekesnek tartjuk felemliteni, hogy Pollacsek urnak fiatal korában Odesszában a czár három testőrjével akadván lovagos affairje, az egyik testőrt sziven, a másikat homlokon lőtte, a harmadik, *Rostopcsin* herczeg pedig csak ugy kerülte el a halált, hogy ünnepélyesen bocsanatot kért Pollacsek urtól. A félgömb legkitünőbb pisztolylövője tehát egy magyar ember, azaz: Pollacsek J. József.

E közleménynek meg is lett a kivánt hatása. Hortovay a II-ik felvonásban bocsánatot kér Pollacsek urtól, a ki a félelmes pisztolylövő szerepébe teljesen beleélta magát. A sportujdonságot azonban Pollacsekné is elolvassa, s beszökve a Vihar szerkesztőségébe, visszakönyörgi Rátkytól régebben hozzáirt leveleit, mert — fél az urától, ki bős férfiu. Rátky visszaszolgáltatja a leveleket s közbe szerelmi jelenetet játszik végig Pollacsek bájos gyámleányával, Lizával, a kibe komolyan beleszeret. A fejlemény pompás. Kiderül, hogy a bájos gyámleány szereti Rátkyt, felesége lesz, — a gyilkos pisztolylövő képzelődésében élő Pollacsek eredeti állapotába utalványoztatik vissza. S azután legördül a függöny, a közönségnek zajos tapsai között.

Pollacseket Völgyi József, Rátkyt Kunhegyi játszotta. Völgyi Ilonka jól beleelte magát kedves szerepébe. Érdekes alak volt Igmándi, mint Kosinszky lengyel nemes.

Az ensemblet szépen, egészitették ki, Szitai László mint Hortovay, Szikora Anna, Róza szerepében, Szedai (Floris báró) és Ujvárosy (Latorka).

Valóban nagy kár volt az, hogy a darabot annyira megnyirbálták, nagyon sok érdekes jelenettől foszták meg ilyen formán a közönséget.

Szerdán: *Lemondás*-t Karczag Vilmos 4 felvonásos szinművét adták. A rossz idő miatt igen kevesen voltak a szinházban, de akik végig nézték a darabot, igazi művelvezetet találtak abban s elismeréssel szóltak az előadásról. Elismeréssel szólunk Szikora Annáról, ki erőteljes, rutinirt játékával, izléses toilette-jeivel biztositotta elsősorban a sikert. Kunhegyi (Géza) meglepő alakitást produkált s meggyőzött bennünket arról, hogy nem csak a bonvivant szerepekben találja magát otthonosnak, hanem helyt áll a drámai szerepekben is. Az ensemblet igen szépen kiegészitették: Völgyi József (Korolán gróf), Czakó Julia (Boldizsár bárónő), Völgyi Ilonka (Thekla). Szitai (Pártos), nagyon idegenszerüleg mozgott szerepében.

Csütörtökön: Zeller operettje *A madarász* ment. Bár közönségünk ismeri, mégis szép számban jelent meg. Tán mondhatnók, egyik este sem volt ugy tele a bálház terme, mint ekkor. A czimszerepet *Szitai* játszta elég elevenséggel. A „fülemile" dala tapsviharra ragadta a publikumot. *Munkácsy* Teréz Póstás Milkája mi kivánni valót sem hagyott maga után. Kedvesen, üdén hangzottak a „postás-nóták". *Völgyi* Ilonban (Mária) megnyilatkozott az operett-énekesnő is. Azért mi csak a szendét láttuk benne akkor is, mikor énekelt. És énekszámai mindegyikét megtapsolta a hálás közönség, melynek ugylátszik kedvencevé lesz Völgyi Ilon. Az előadás sikerében osztozik még Czakó J. (Adeleide) Szabó Mara (Szaniszló) és Igmándi (Snek). A közönség derült hangulatban volt. Frenetikus kaczajjal fogadta a darab móka-jeleneteit (professzorok). Jó kedvvel jött, jó kedvvel távozott.

Nem hagyható emlités nélkül a dekoráció, a szinpad izléses kiállitása, valamint a fényes garderobe. Eklatáns bizonyitéka ez annak, hogy Kunhegyi beváltotta igéretét.

Szombaton: *Uj honpolgár* adatott, ma vasárnap *Veres sapka* kerül szinre. (Ezekről jövő számunkban referálunk.)

Csarnok.

Márciusi gondolatok.

Első lépés a bölcseségre: tudatlanságunk ismerete.

*

Az erény támasza, az okkosság vezére az életnek.

*

Nem mindig szerencsétlen a bolond s az okos sem mindig szerencsés.

*

Nem mind gazdag ember az, ki szitált lisztet eszik s fénymázos topánban jár.

*

A szépművészetek az emberi boldogság és bölcseség nélkülözhetlen segédei.

*

Ki a művészetért lelkesülni nem tud: milliója dacára is — boeskorban jár.

*

Az influenzás nem érzi a virágok illatát.

*

A fájdalom a legbiztosabb örökség, mit gyermekeinknek adhatunk.

*

A nyomor ideje az erény legtermékenyebb éve.

*

Szerencsétlenség a boldogság létrája.

*

Kit a balsors jobbá nem tesz, azt a kedvező gonoszszá teheti.

*

Rossz nincs. Rossz egyedül az, mit magunk szerzünk önmagunknak.

*

Az Isten csak tanit, nem büntet.

*

A por soha sem oly por, mint mikor nagy rakásban van együtt.

*

Ki ura önmagának, később ura leend másoknak is.

*

A szellemes ember sohasem alkalmatlan.

*

A hizelgés hamis pénz, minek hiuságunk ad kelendőséget.

*

Legnehezebb elhallgatni az elhallgatandókat.

*

Ugy beszéljetek mint a közönséges emberek, de ugy gondolkozzatok, mint a bölcsek.

*

A világ szinpadán szinészek vagyunk. Bár minő szépek vagyunk, a szinpadon festéket kell használnunk, mit azonban minden sérelem nélkül lemosunk arcunkról, ha szerepünket bevégeztük.

Pistikus.

Nyersselyem básztruhákra való kelmét 8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig egy teljes öltönyre — Tussors- és Shabtungs-Pongees valamiut fekete, fehér, és szines **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima csikos, koczkázott, mintázott, damaszt, s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szin és mintázatban s. t. a. **postaber és vámmentesen a házhoz szállitva és mintákat küld póstafordulóval: *Henneberg G.*** (cs. kir. udv. szállitó) ***selyemgyára Zürichben.*** Svajczbaozimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések poutosan olintéztetnek.

— Midőn a nagyközönség figyelmét **Unghváry László czegledi** hirneves gyümölcsfa-iskolájának mai számunkban közétett hirdetésére felhivnók, különösen kiemeljük, hogy nevezettnél a százezrekre menő mindenféle nemes csemetén felül még mintegy 1.500.000 darab 1—2—3 éves gyümölcsfa-vadoncz van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, douczin, paradicsom, szilva, prunus-nyrobolana, Saint-Julien, besterczei-szilva, eper, saj-meggy, sárga-baraczk, mandula, és kökény.

Irodalom és művészet.

— **A becsi Carl-szinház**, a melynek eddig Blasel Károly, az ismert homikus volt az igazgatója, uj kézbe került. A Carl-örökösöktől ugyanis *Jauner* Ferencz vette bérbe, ki már a hetvenes években igazgatta ezt a szinházat. Beszélik, hogy Jauner *Kopácsy* Juliska mellé szerződtetni fogja Pálmay Ilkát is, s igy a Carl-szinháznak egyszerre két magyar primadonnája lenne.

— **Ungaria** czim alatt Moldován Gergely egyetemi tanár Kolozsvárt évek óta egy román folyóiratot szerkeszt, melyben a magyar literaturát ismerteti a románokkal. Ujévtől fogva e folyóirat magyar nyelven is hoz közleményeket, általuk a magyarsággal a román dolgokat akarván megismertetni. Hogy ez a magyar-román szemle mily derekasan felel meg hivatásának, mutatja az I. II-ik szám következő tartalma: Br. Bánffy Dezső. — A román nép eredete. — A románok vallási uniója Rómával. — A román templom. — A román állam intézményeiből. — Népszokások. — Alexandri. — Alexandriból. — Jó éjt. (Elbeszélés románból). — A Rákóczy-induló Jassiban. — Vajda Katalin, a havasok urnője. — A román liga alapszabályai. — A román pénzintézetek. — A román varázsköltösset. — Legendák. — Az uj kormány teendői a nemzetségi ügyben. — Román szók a magyarban. — A jobágyok Romániában. — Sinkai György élete és munkái. — A román népesedés statistikájának jelenlegi helyzete. — Kérelem. — Könyvészet. — Szerkesztői üzenetek. — A derék folyóirat előfizetése egy évre 6 frt. A pénz Moldován Gergelyhez küldendő Kolozsvárra.

— **Zongorát, planinot** és **harmoniumot**, a legkitünőbb bel- és külföldi gyártmányokat, legnagyobb választékban és a legjutányosabb feltételek mellet csakis Heckenast Gusztáv zongora-termében lehet beszerezni Budapesten, Kigyó-utcza 7. sz. alatt. Felhivjuk t. olvasóink figyelmét a régi jó hirnevünek országszerte elismert czégre, melynek külön e czélra épitett termeiben legnagyobb raktára van minden izlésnek megfelelő kiállitásu, fekete, dió vagy matt fában faragott vagy vésett diszitésü zongorák, planinók és harmoniumoknak. A külföldi elsőrendü gyárakból a világhirü „Schiedmayer és fia" stuttgarti czég egyedüli képviselete, valamint a legjobbnak és legolcsóbbnak elismert „Thuringiai Organ Comp." harmoniumjainak főraktára van itt, valamint átjátszott zongorák nagy választékban, melyekért öt évi jótállást vállal a czég. Árjegyzékét kivánatra dijmentesen megküldi.

— **A „Zenélő Magyarország."** márczius elsei V száma remek szép 2 dall közöl. Dr. Angyal Armandtól — „Aikonyatkor messze hallik a harang" és — „Kedvetlenül jár a nap az égen" II. Nessler Vik or Säckingeni trombitás hires a perájának legszebb részét „Weiner bucsúdalát. III. Kirchner Elektől, egy bájos szép „bölcsődalt" és IV „A számüzöttek panasza rendkivül szép orosz románczot. E minden számmal ujabb s kedves meglepetést hozó s példátlanul olcsó zenemű folyóirat előfizetési ára negyedévre hat hasonló gazdag tartalmu mindenkor 10 zeneoldalos füzetre 1 frt. Előfizethetni a „Zenélő Magyarország" kiadohivatalában Budapesten VI. Csengery utcza 62a. honnan kivánatra mutatványszámot azoknak kik a szép vállalatot még nem ismerik, készséggel küldenek.

Szerkesztői üzenetek.

Rébuszunk megfejtési határidejét e hó 16-ig meghosszabbitjuk.

F. L. Hol leledzünk az éji homályban?

Mikor az ember szórokozott — akkor ugy tesz, mint ön: rossz verseket ir.

Amália. 8—r. E sorok olvasásakor már póstán lesz „az." Mert a „mív" is benn rekedt a hóban. Üdvözlet.

Tavasz kelt könnyelmből. Ne mondja, kedves ur. Hisz még most is nyakig vagyunk a hóban. Nem közölhető. Először: mert még nincs itt a kikelet; másodszor: mert nem jó; harmadszor: mert igen . . igen rossz.

K. B. Jól tetszett hallani: többé nem lesz „hirlik." A „miért"-re a „mert"-et magunknak tartjuk fönn. A „Csevegjünk"-ben meg fogja találni azt, amit a másikban nem. (Eme üzenet, több „hirlik"-előnek is szól.)

Vasuti menetrend.

Km.	Állomások	az. vegyes vonat			
		II. III. osz. kocsikkal.			
	Középeurópai idő.	reggel	d. u.	este	1608*)
—	**Köszeg** ind.	4^{50}	11^{55}	6^{10}	8^{10}
6	Lukácsháza (m. h.)	5^{08}	12^{08}	6^{28}	8^{24}
12	Nénet-Gencs (m. h.)	5^{19}	12^{24}	6^{41}	8^{01}
18	**Szombathely** érk.	5^{38}	12^{39}	6^{56}	8^{30}
—	**Szombathely** ind.	6^{45}	3^{15}	7^{40}	11^{00}
7	Nénet Gencs (m. h.)	7^{01}	3^{31}	7^{56}	11^{18}
13	Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	3^{49}	$8^{\ 8}$	11_{31}
18	**Köszeg** érk.	7^{31}	4^{01}	8^{20}	11^{40}

*) Csak kedden és pénteken, nyáron azonkívül még minden vasár- és ünnapnapon is közlekedik.

Alapittatott: 1865-ben.

Alapittatott: 1865-ben.

A legjobb

ZONGORÁK

pianinók

és

harmoniumok

legolcsóbban kaphatók tökéletes jótállás mellett

Heckenast Gusztáv

hirneves zongoraeladási és kölcsönző intézetében

Budapest,

IV., Kigyó-utcza 7. sz.

Schiedmayer és fiai, leghiresebb zongorák és Thuringia Orgen C egyedüli képviselője, a világ legjobb és legolcsóbb harmoniumai -- **Árjegyzék ingyen.**

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel!"

igy mondja egy régi német közmondás, e szt jogosan alkalmazhatom az én czégemre, mivel csak egy nagy üzletnek, mint a milyen az anyém a a mely az árukat óriási mennyiségben készpénzfizetés mellett vásárolja be, lehetnek a küldésnél kevés költségei, mely körulmény mindenesetre a vevő előnyére válik.

Szép minták magánvevőknek ingyen s bérmentve.

Gazdagon kiállitott mintakönyvek szabóknak bérmentetlen.

Öltözékeknek való kelmék.

Permyen és dosking a magas **kiérmu** számára. Szabályszerű kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruháknak, aggharrzosok, tüzalták, tornászak- és libériaknak, biliard- és játékasztalokra** való posztó. **Lodon,** vizhatlan **vadászkabátoknak,** oly nagy választékban, aminőt 20-szoros konkurrentia sem képes felmutatni. **Mosókelmék, utazóplaidek 4—14 frtig.** és még [redacted] szabókellékek [redacted] (u. m. ujjbélés, gombok, tűk, czérna).

Olcsó, tisztességes, tiszta gyapjus posztóárak és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó ollójára, ajánl

Stikarofsky János

BRÜNN-ben, Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára félmillió frt értékben.

Szétküldés átánvét mellett.

Figyelmeztetés: Utazók és házalók Stikarofsky-féle áru czimen akarják áruikat értékesitani. És hogy ily elcsábitások elő ne forduljanak, értesitem a t. vevőket, hogy efféle embereknek árut nem adok el.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi a kik a **személyes továbbajánlásnak.** —

RICHTER-féle TINCT. CAPSICI COMP.-t

(Horgony-Pain-Expellert)

az utolsó 25 éveken jó sikerrel használtak, — köszönheti ezen igazán biztos hatásu haziszer nagy elterjesztését és általános kedveltséget. Ki a *Tinct. capsici comp.-t* (Horgony-Pain-Expellert) köszvénynél, czuzaal (tagszaggatásnál), karcsztesenfajásnál, faj- és fagfájásnál, csipfájdalmaal, fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmazta, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghűlésekné is, mint lavazatá, elharitó szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult haziszernek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegenként — Kapható a gyógyszertárakban, Budapesten ***Török József*** gyógyszerésznél. — Csak a „Horgony" védjegyével ellátott üvegek elfogadandók.

Richter-féle gyár Radolstadtban, Thuringiában.

Pserhofer J.-féle

gyógyszertár,

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. sz. a. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL."

Vértisztitó labdacsok, ezelőtt **általános labdacsok** neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, in lyban ezen labdacsok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyitották volna. Évtizedek óta ezen labdacsok általános elterjedésének örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsok háziszerül ajánltatnak és ajánltattak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és a székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértolulások, aranyér, béltétlenség és hasonló betegségeknél. Vértisztitó tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: igy sápkórnál, idegességből származó faj ájásoknál stb. Ezen vértisztitó labdacsok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, da még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehatók.

A számtalan hálairatból, melyet a labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségük után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat emlitünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1891 aprilis hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur! Legyen olyan szives és küldjön nekem ismét 15 tokarcsot az ön felülmulhatlan vértisztitó labdacsaiból azonvétellel. Fogadja ez alton a legmelyebb köszönetemet labdacsai csodahatásáért.

Maradok teljes tisztelettel Pawlicsik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hracsche, Kőbánik mellett, 1887 szeptember 12.

Tekintetes ur! Ioten akarata volt, hogy az Ön labdacsai hozzám közé kerultek, melyeknek hatását ezennel megirom: Én gyermekágyban meghultem, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyara mar a holtak közt volnak, ha az Ön csodálatra méltó labdacsai engem nem mentettek volna meg. Az Ioten áldja meg Önt ezért ezerszer! Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökeletesen kifogynak gyógyitni, a mint mar másoknak is egészségük visszanyerésére segitségül szolgáltak.

Kalócs Teresz.

Béce-Újhely, 1887 november 8.

Mélyen tisztelt ur! A legforrébb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynénem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorkurathan és vizkórságban, mar életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitünő vértisztitó labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökeletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinczattel Józefe.

Erchengraberamt, Gföhl mellett, 1888 márczius 27.

Tekintetes ur! Alulirott ismételten kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitünő labdacsaiból. Ki nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsok értéke felett és azokat, a hol csak alkalom nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszésszerinti használására ont ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignácz.

Gutschdorf, Kohlbach mellett, Sallésia, 1888 október 9.

T. ur! Felkérem, misszerint az ön vértisztitó labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacsainak köszönhetem, hogy egy gyomorbajtol, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforrébb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwiehl Anna.

Ezen vértisztitó labdacsok csakis a **Pserhofer J.-féle, az „Arany birodalmi almához" czimzett gyógyszertárban, Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a.** készittetnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacsot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 dobos tartalmaztatik, 1 frt 5 krba kerül, bérmentetlen utánvétel küldéssel 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalványon eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. — **Kaphatók Török József gyógyszertárában. Budapesten.**

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsok a legkülönfélébb nevek és alakok alatt utánoztatnak, ennek következtében kéretik **csakis Pserhofer J.-féle** vértisztitó labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasitása a Pserhofer J. névaláirással fekete szinben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláirással vörös szinben van ellátva.

Bernhardini havasi-fű-liqueur W. O Bernhardtól Bregenzben. 1/1 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatásu legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok, u. m.: garincz-agy bántalom, tagszaggatás, ischias, migraine, idegen fogfájás, tőfájás fülszaggatás stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs Pserhofer J.-töl. Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállitott nagy szelencével 2 frt.

Általános tapasz Steudel tanártól. Ütés és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer lőn kipróbálva. Egy tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fogbalszam Pserhofer J.-töl. Sok év óta a fogyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. Egy korsóggal 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Utifűnedv, egy általánosan ismert kitünő háziszer, hurut rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. Egy üvegecske ára 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Mell-essenczia (prágai csöppek) megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű aitesztt bajok ellen kitünő háziszer. Egy üvegcsével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztitó-só Bulrich A. W.-töl. Kitünő háziszer a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dagulás stb. ellen. Egy csomag 1 frt.

Angol csodabalzsam, egy üveg 50 kr., egy kis üveg 12 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az által képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint árulmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva-balzsam, kitünő szer golyva ellen. Egy üveg 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Helsó vagy egészség-só kitünő gyógyszer, gyomor-hurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Mia-Poko, kitünő szer egyoldalu fej- és fogfájás, rhaumatizmus stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készitményeken kivül, az osztrák lapokban hirdetett összes bal- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszereztetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre küldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Nyomatott Felgl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.